

ALSÓ-LENDVAI HIRADÓ

Egész évre	Eloffzetési ára	8 kor
Fél évre		4 -
Negyed évre		2 -
Egyes szám ára 20 fillér.		

Felelős szerkesztő, lapfolyósító és kiadó:
BALKÁNYI ERNŐ.
 MEGJELENIK MINDEN VASÁRNAP.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
 Fő utca.
 Hirdetések díjszabás szerint.
 Kéziratok nem adatként vissz.

Békét akarunk, dolgozni akarunk.

Harmíthat esztendő óta nem volt olyan válságos helyzetben az ország, mint ebben az esztendőben, amikor a harc a nemzet ideális jussaiért megbénított minden közgazdasági munkát és haladást. Valóban erősek és megállapodottak kell lennie ennek az országnak, hogy anyagi katasztrófa nélkül tudta egész mostanáig az ideális jogokért a küzdelmet folytatni, mert ha gyengébbek lennének, mint amilyenek vagyunk, bizony elméltódt volna az 1873-iki nagy krach.

S midőn örvendünk afölött, hogy a gazdasági katasztrófa be nem következett, elszozt a szívünk, látván az óriási károkat, melyet a nemzetnek — bár jogos — rezisztenciája okozott. A hatalmas magyar állami hatalom, amely 1867. óta kezdeményezője istópáljára volt csaknem minden gazdasági és ipari intézményünknek, amely nélkül a mi gyenge, laza társadalmunk gazdasági tevékenységét alig tud kifejtetni, — az állam mostoha ugarrá, természetlen nemzővé vált ebben az esztendőben, nem nyújtott semmi segélyt iparnak és kereskedelemnek, nem kedvezményezett semmi hasznosat.

Mikor kezdetét vette a nemzeti rezisztencia, nagyszabású gazdasági és társadalmi reformok küszöbön állott az ország.

Első sorban említendő ezek között a ber, hazási törvény, mely háromszáz millió

koronát szabadított fel az ipar és kereskedelem javára. Vasutak, iskolák, kórházak, bírósági épületek épültek volna, gazdasági intézmények létesültek volna, felsőbb iskolák intenzív fejlesztésben részesültek volna — ha a nemzet nem ébredt volna annak tudatára, hogy ideális jussainak megvédelmezése és kivívására az idő elerkezett. Így maradtak felben az epochális beruházások s ezért súlydelt a minimumra a vállalkozási kedv Magyarországon.

A tisztviselői fizetésemeléséről szóló törvény végrehajtása is abban maradt. A sok ezer tisztviselő, aki esztendőök óta epedve várta a pillanatot, amely jogos kívánásait valóra váltja s akik oly sok reményt fűztek a fizetés rendezéshez, most a régi szegénységben lnylövde csüggedten vár és vár tovább is a keserűséggel van eltele amiatt, hogy nekik kell megszervezni azért, mert a nemzet a hatalomnak imponáló ellentétlára szánta el magát. De kilátás van még arra is az állami tisztviselőknök, hogy — ha tovább tart az ex-lex s tovább is megtagadják az adófizetést, üres lesz a kincstár. Ez aztán valóban balkáni állapot lenne!

S abban maradtak mindama hasznosnak és praktikusnak ígérkező alkotások, melyeket a kereskedelmi, földművelési és igazságtgyi kormányok részben kilátásba helyeztek, részben már papíron sem is valóslítottak.

Hát ez így nem tarthat tovább.

Mit csinálunk a nemzeti vívmányokkal, ha azok miatt anyagilag tönkre megyünk? Rendel kell teremni ebben az országban és ismét munkához kell látnunk. Mert a munka volt az, amelynek következtében ily szédületesen haladt az ország, nem pedig a közgyi ellentétek kiütésese.

Kimondjuk őszintén: a nemzeti küzdelem nem jart eredménytel. Követeléseinket nem teljesítették, szavunkat meg nem hallgatták.

De manapság már nemcsak a közgyből el meg az ország, hanem inkább produktív munkából. És ha olyan közgyök van mint Angliának, társadalmi produktio munka nélkül el kell pusztulnia az országnak. Hogy dolgozhassunk és szerezhesünk, ez sokkal fontosabb elv, mint hogy közgyi gravamenekink rakosgassunk flastromot.

Honfiaság, és józan ész egyaránt azt parancsolják tehát, hogy ne álljunk utjában a tisztesség békekötésének és támogassuk az illetékes tényezőket abban, hogy az országot a békes gazdasági fejlődés útjára tereljük.

Nyomjuk el a szenvedelmeket és keressük abból a haza úrdelét, hogy az ország folytassa a produktív munkát.

A havasi marmota és vadászása.*

Miként a vizek különböző rétegeinek megvan a maga különleges állatvilága, éppen úgy fölüljük

* Múltatnyári közlemény a „Vadászat szakmáremetek gyűjteménye” című könyv kéziratalból.

TÁRCA.

Van!

A vénék s a kiégett ifjak
 Tagadnak teged: szereztem.
 Hogy nem vagy más: főzre bizsergés,
 Mi átmev verén és szorv;
 Hogy nem vagy más, csak életözön,
 Sötétlmes, izzó hangulat.
 A szerelem a fajt fentartja
 S elszáll, miképt a pillant.

Ti vénék, ti kiégett ifjak,
 Hídor hazugság tanutok,
 Csók és remény nélkül epvedo
 Regóta szerelmes vagyok.
 Szerelmen tárgya messze, messze,
 Már nem is gondol enream.
 Egy ábrándok letem célja
 S kincsért, gyönyört nem adnám.

VIRÁG.

Gyilkos a várban.

Az „Alsó-Lendvai Híradó” eredeti társaja

Estszirkeltl után a komáromi öregvár előtt elérülő alkorteken egy különös kis öreg ember volt kullogott keresztül a vár kapu fele. Alacsony, zömök, szélesvállú de pupóshatú s görbevállu emberke volt

szürke ruhája díb-dáb módon lögött rajta, szemgre húzott kalapja alól jóformán csak a piszkoszurke szakállá látszott ki. A lábán valami papucsfelet hordhatott, mert a lépése nem kopogott, csak a porond eszkordult meg neha, meg az avar-lelő zörgött, amint lönhában emelte a lábát.

Az az óra csmult, ameddig a közönség szabadon járhat-kelhet az öreg váron keresztül, a várkapu előtt ott állt az éjszakára kirendelt bako-örösem, szürkos puskával a vállán. Amint meglátta a közelőt, zörönke alakot, rákiáltott: — Álj, ki vagy!

Az öreg egykedvűen kullogott tovább, egyenesen a kapu felé. A baka erre szánál szerint lekapta a puskáját s egy levele előre meggyeztet rákiáltott a közelőre: — Álj, ki vagy!

Az öreg változatlan egykedvűséggel lépett előre meg egyet. Ott állt már egészen szemben a lakóval s mielőtt az harmadszor is rákiálthatott volna, kinyújtotta kezét a puská csöve fele...

II.

Ejfelkor az őrártat, amely a felváltást régezte az öregvár sétatér fölől levő kapuja előtt álló őrszemert arccal a földön talalta. A járatvezető baknaggy megdöbbenve lépett oda s megrátta. A hadnaggy mozdult. Kiderült, hogy a lakának jó oka volt nem mozdulni, a feje hátul kásává vált ősz-szevazva valami irtóztos eszappál, amely a eszkáját is végig ketterezesztette. Mellette ott hevert a mamiókereje, annak az az agra csupa vér, meg agyvelő, annak az agyvelő agyon.

Az óriási feltűnést keltett az egész várban. Hogy volt leletséges, hogy a baka nem lött, mikor látta, hogy valaki ellenséges szándékkal közeledik feleje? És micsoda ereju emberke kellett lennie annak, aki képes volt kezeből kiragadni a puskát, meg mielőtt löhető volna? Ki volt a baka gyilkosa, hovan jött, hova lett s mit akar?

A szegény baka remes halálának a szenziója meg el sem csillapodott egészen amikor újabb iszonyu gonoszított híre riasztotta fel a várat. Az nagy várudivaron kis kertek egyikeben kor hajnalban megint halva leltok egy bakát. Ez is rettenetes módon gyilkolt, egy valami gonoszító. A torka egészen keresztül volt harapva, a felső testéről rongyban szagatva le a ruháján. Bár ez az újabb gyilkosság a végrehajtása módjában egészen különbözött a másiktól, az orvosi vizsgálat mitis kocsikartara azt a tenyt, hogy ennek a végrehajtásához is óriási, szinte emberfeletti erő volt szükséges. S ebből azt következtették, hogy az újabb gyilkosságok is az előbbiek a tettesé követte el.

Valami kétségtelen volt az is, hogy a gyilkosnak benne kell tartózkodnia a várban, mert a vár közepén elkövetett gyilkosság feloldozése pillanatában rögtön elrendelték az összes kapuk bezerását s mikor a hajnal reggelre fordult nem nyitltek meg a kapuk sem az átjáró közönség, sem a váról kikívánkozó bakák számára. S megrögzödött a vár átkutatása. Kikerestek minden kamrámat, átkutatlák pinóckot, padlásokat, társalmakat, bejárták a mély várkorokot s a magas elhagyott bástyátléket, de sehol idegen emberre nem

a föld színe fölötti legkür különböző magasságban külön s külön növekedni látni. Egyik a másik csanak bizahát tengerrel vagy otthonának, a másik pedig ellenkezőleg éppen a magas hecsek csucsan diszeleg. Mig a víz átlakok csak a vízben, a kis szalunka a moosarban, az ezk szava pályapalt pedig csak a föld porában boldog; addig a meeres róptu csak a láthatáron kívül, csak a perzelő nap közeleiben kövleg igazan.

És jól is van ez így: elzet a föld mindenütt ugyan elzet a földben van a föld gyromában, van a magára folyóuló legoszalokban; mindenütt van s hirdeti mindenfelé az isteni nagy művet: a etet, a csodaszere jellegét soha le nem vetkőzö valóságot a ketkedők meggyőzésére, a kishitűek megszabadítására. Ha pedig e fölött nem csak csodálunk, hanem elmélkedünk is: akkor nem csak hiszünk, hanem tudunk is.

Oh, milyen föléges a csodalatra méltó természet! Föléges az a maga nemben a tengernek mélyeseg fenekétől kezdve a hóborttorta hegyóriások legmagasabb csúcsáig; ott is, hol nyüzösök az eliet és is, hol azt a halál birodalma váltotta fel.

Kérdeszte valaki, hogy ugyan mi lehet ott tetszős, föléges: hol a jegarak föltek ki a föld medencészeré a föld felé a dermesztő, hajdabegye a méterre hógőrtetgek szemet sőtörtem csillagó szilánkjának miriadjai takarják el a noyenyvulag pompázó ékeségeit a tekintet elől?

Mi? igen tisztelt olvasó! Jernek tehát föl a magasba: hatoljunk odáig föl, hol már augusztus hónap vég szakad a nyárnak, mert már ekkor igen gyakran síru polyhebon száll alá a hó; je-szunk oda, hol október 15-én sem meggy ritkaság, számba amkor a tengerre 30 fokos súlyos alá, de azért meg itt is van ám elzet, sőt a három hónapát tartó nyárban — amikor meg a ho-méro ellenkezőleg 30 fokot is mutat a 0 fölött — ugyancsak nyüzög és mozgalmas, nem csak az egészséges turisták, de meg a mellbajosok, a tüdőbetétes is előzőnk ekkor azt a magas vidéket, melynek kimenekedése a Karszt hegyvidék, kambar sziklára emelkedtetnek ugyan hegyünkét, de melyeket a valóságban a jegarak borítanak el. És azért mert ne volna itt elzet? mikor Pontinesa Silvianpa, Lanquardon, Rosegen, Sils és Brennan környeken meg olyan ide s olyan dús a növényzet, mikor eme kies fekvési helyek síru és óriási kiterjedésű teteivel előzőnk föltek le balzsam-óllatárul a levegő legkényesebb álmagját és hízal-lyak a hámulaként néptelen koptelen szeméket, me-gyeket elfaradt tegetarú olyan gyakran megpu-heniet a fenyesek világosán termelt buja nö-venyzen meghízott juhnyajkon.

(Folytatása következik).

HIREK.

Helylestites. Dr. Jankovich Laszlo prof Zalavarnegyje (országban a keszthelyi szolgabírói

találtak. A vár titkos folyosót, eszterjanának a leveztő esovest is bejarta egy bizottság... , sohol semmi. A gyilkos vagy megis elmenekült, vagy pedig — katona.

De meg csak gyarbana sem tudtak venni senkit, mert az öregvarban nem tanyszó a smugy is esekelő szánu katanaságban mindössze három olyan legyen volt, akiből ki lehetett — de csak igen nagy kepzöld tehetségrez, — nézni akkora irtoztató erőt, amekkorára a két gyilkosság elkövetőjének okvetlenül szüksége volt. Az a három legyen pedig velétlenül mindögyik olyan jóvalva besületes, tisztességes flu volt, hogy meg a legny-cek sem vetett.

A titok maradt titok, de elkövetkezett a nap, amely verecserebe festette. Sámson Gáspár, a meg-dyök század egyik legdalasabb álliszte egy nap elűnt. Csak harmadnap találtak meg a holleitet a vár egyik legellágyfalában részen, a Vág felőle ós bástyk legmagasabbján. A teste ósója volt, roncsoska, a ruhá leasztaga róla. S a hatalmas nagy ember volt jó gyömszővel egy szük falhaszék fölött olyan erővel, mintha gözkalpacsalan verték volna oda be. Megint olyan körülmények, amelyek a gyilkos rettenetes erejétől tanusodtak.

Ez a harmadik gyilkosság aztán a legener-gikusabb rëndszabályokra keuszteritet a vápran-csnokosságok. A várkapuk éjelen-nappal zárva maradtak; egyes órszemet nem állították ki többé, hanem mindenhol legalább három embert, azon-

alásra dr. Skublies Ödön th. szolgabíró helyette-stitte, aki állással a napokban el is foglalta.

Zalavarnegyje törvényhatóság bizottsága folyó évi november 19-én d. e. 9 1/2 órakor a var-megyház gyűlestermben rendkívüli közgyűlést tart. melynek kizárólagos tárgyat a folyó évi ki-adások fedezésére szük-ségpótlható keresse képezi. Előzőleg az állandó választmányi ülés d. e. 3 óra-kor lesz.

Adóhivatali gyakornok kivételeze. A zalavarnegyjei kir. pénzügyi igazgató Talabér Lajos közlése szerint a kir. gyűrségi lakost a keszthelyi n. k. adóhivatalhoz díjtalan adóhivatali gyakornokká nevezte ki.

A képviselőalap-elárúsítás korlátozása. A kereskedelemügyi miniszter egy fölmérlet eset alkalmából Sopron tanácsához intézett leírataiban az az elvi kijelentést tette, hogy a vegyeskereskedők képviselőalapokként csak külön erre váltandó iparüzésügyi alappal aróulhatnak. Ezt a dönytény egy parthatosok tevékenységének alkalma-zására és levelezőalapok kereskedőköt külön ipar-gazdálváltására kényszeríték. Ez ellen a kereskedők már több panszert emeltek, ám arra in-dította az egyik kamarát, hogy a miniszterhez föl-irattal forduljon. A panszolt rendelet, ha általá-nosan érvénybe lép, alkalmas arra, hogy a lendü-letnek indult iparagat megállítsa fejlődésében és kárt okoz a kereskedők, meg a közönségnek. A közönség parthatosok alapján a pénzügyi hatóság előrelátólagabb egy újabb adóalapról fog követez-tetni és az amugy is túlságosan megterhelte kereskedők adóját föl fogja emelni. A kamara kerü a kereskedelmi miniszterhez, hogy rendelőtet vonja vissza. — (Hogyán, há ilyen rendelet Aloldendvára nem jön? Szerk.)

Balaton múzeumának egyik célja az, hogy tájrajzi osztályában a Balaton öszoáló három var-megyé: Somogy, Veszprém és Zala vidékeiről, helyszegéről, épületeiről, nevelőeszeréről megje-lent képeket, fényképeket, metszeteket, kiséleteket, képeket, levelező-alapokat, szóval minden régi- és újkorú anyagokat öszejűgyösszűs és megörizzen. Lapunk utján az egy-életű vezetésegre arra kerü a közönséget, kegyeskedjek a birtokában levő ilyen ábrázolásokat, vagy az azokat tartalmazó nyoma-dai termékeket múzeumunknak megküldeni. Külö-nösen kerü a három varmegye megkérüldni, hogy a kiadásuk megis képviselőalapokként, esetleg az ezek általán szolgált fényképeket, meg küldjen sziveskedjenek. Kerü továbbá a fenyeke-zéseket, sziveskedjenek a birtokukban levő leme-zekről 1—1 levomatot megküldeni, esetleg telepe-dei helyeikről képorozatot fölvenni. A szüves ajándékokat egy hírlelapig, mint az Érványben nyugtazzák.

A szeledei borügynök. E hó 5-én egy Béni István nevű egyeneszérkezett városunkba, ki ma-gát Julius nevű német kereskedőnek öm meglatá-ának nevezte. Miként előre jelzte, szándéka volt a vidéken 3—400 hl. bort vásárolni. Schwarzczann

kívül pedig egyes ójszáká külön órjáratok cirkál-tak nemcsak benn a várbán, hanem a vár körül is; az árkokban is a sáncokban. Hiszen rettenetes elképzelhetetlen dolg is az, hogy egy ember, olyan helyen, ahol csupa fegyverkezű valók vannak, ott mindent a legeselebben megfigyelnek, egy elvetemedett gazember így, titokban, felfedeztetni kardzaldokoshaskek.

III.

Az a külén órjárak, amélet Lórányhi had-nyag vezetett, esti üzenegy órakor kijött a foka-pán s balra töltve mindjárt állereszkedett a vár harmadfél ól mélységű főrakába. A bakák tompa dobokból az az órök fenyekere s ott sorak-oztak, a hold halvány fényétől ómlakó ómlakó utkra. Amint az óröknek ahhoz a pontjához érték, ahol kanyarodniuk kellett, hogy a vár duna-i homlokzata alá jussanak, az elükön haladó had-nyag halk hangon kiáltotta.

— Állj! —

A menet rögtön moállt s a bakák kíváncsan tekintni ólótek. Szemben velük, az árók fenekén egy furesz ólóte ember jött. A sapkája melyen a szembe volt huzva, görbe álváta, egykedvűen kullogott előre. A hadnyag felémelt a kardját s rákiáltott:

— Állj, ki vagy!

A kis öreg ugrott sem vetett a kiáltásra, hanem csak ballagott előre. Lórányhi hadnyag erre neki szegotte kardját s meg ógysszer rákiáltott:

Adám szíszekeszeri vendégős, akivel szintén érint-kezesbe lépett, rövid pár beszéd után felismerte, hogy az idegen urnak szándékában sincs a bere-velés, lefelebbek az a célja, hogy borkat érkelet-tesen akáro jó falusiasak lépre csálja. Schwarzczann azonnal eltesztelte a csodaszegyet, akik az idegent az őt megillető helyre szállították.

— Nagy vadászat a keszthelyi uradalomban.

Keszthelyről írják nekünk: Festetics Taszár, a keszthelyi uradalom nagy vadászatait rendező, a vadászaton jelen voltak: Hohenebel herceg, Golouchowski Agenor gróf, külügyminiszter, Andrassy Tivadár gróf, Eszterházy Miklós Mór, Khevenhüller Rudolf nagykövet, Sechenyi Péter gróf Fürstenberg Károly herceg, a házgazda és fia, György gróf. A vadászatok Vörösn és a keszthelyi meleggati remiszban voltak. Terütekre került 2300 vad, melyből 1800 facan.

— Vadászati szakismeretek gyűjteménye.

(Értekezés és irányítókészlet a vadászlat keze-lésére s gyakorlására, mint sport és mint ipari foglalkozásra vonatkozó értekezés, melynek külön-külön a hasznos vadakra karos állatok írtak és a hasznos vadak tenyésztését s óvasát illető tudvalókról) címen hirdet Schönwald Tivadár ko-máromi könyvkiadó „előfizetési fölívhat” egy ter-jedelmes szakönyvre, melyek szerzője: *Vihar Gyűző* jeles szakíró. A könyv előfizetési ára: 6, bolti ára: 8 korona. Megrendelhető a kiadónál. Lapunk má száma a könyvből „mutatvány közle-mény” hoz.

— Elvezett kutyá. A m. hó 26-án Mura-szerdahelyen tartott vásár alkalmával egy kis 4 hónapos zsemleje szüni bunda kutyát elvezett. Aki a kutyát megtalálja és Szüves Lajosnak Mura-szerdahelyen átadja, 5 korona jutalomban fog részesülni.

— Úszorakamatok. Egy óly gazdak, mint fu-kar-budapesti magánüzemelő megyerőre a 600-000 koronát. Gyönyermény. Hogy haránt és ismerő-sé ne vehessék „barátságát” igénybe, el akarja a nagy esemény titkolni, azonban sajátságos módon elárulta magát. Midőn ugyan a hatalmas nyere-ményösszeget megkapta, elhárította, hogy ezen alkalból kifolyólag jótkönységgyakorok és egy öszoalorsjegyet vásárolván, elküldte ezt ajándékba egy vidék árvalának. Rögi szókészaloz híven, nevét a sorsjegy hátára írta, bár az alkalomnál titokban akart jótkönységgyakorolni. Mily nagy volt a bosszúsága az öreg zsongorok, midőn nehány nap múlva az arvalah kézsőno levelét megkapta és meg inkább bantotta, midőn nemkora Török A. és Tsa bankháza. — Budapest, VI. Teréz-körtül 46. sz. — értesítést vette, melyben örömmel tudjáták, hogy a sorsjegy 600000 koronát nyert. Így történt meg az alkalomnál, hogy az árvalának az ajándék-sorsjegyet befektetett esekely löke úszorakamatokat jóvedelméért, mely ellen a legszorgalmas érkeles-bíróknak sem lehet kifogása.

— Állj, ki vagy!

Az öreg vőzalótlan egykedvűséggel lépett előre meg ógyet. Ott állt már egészen szemben a adnyaggyal s kinyújtotta a kezét a kardja felé.

Ebben a pillanatban mennydörgésrög roppal-gással szolalt meg két manicher s a furesz öreg ember intozatos, velökig haló ütvelésje hullott ott előre, arca a földre. Mát a két gölyő átjárta a molett. Fé! pere állt halott volt. Az-az döglött. Mert mikor a bakák odarohantak hozzá, hogy kiközöl megfigyalják, csakhamar észrevették, hogy nem ember, hanem majom, gorilla, abból az óriási fajából való, amelyben nyolc ember ereje lakzik.

Kesőbb kiderült az is, hogy hogyan került a várba. Az Asbergy-cirkusz tulajdonosa a felér-lelést és az állatját hajón szállította Beesből Budapestre s a hajóval a gorillának éjjele sikerült megszöknie. Úszva kimenekült a partra, ahol egy parasztembert agyonveszt s a majnok esodolatos ósztőnévre ölette a ruháját. Így buított azért meg a komáromi várba, ahol a három rettenetes gyilkosságok elköveté, két nélkül, csupa verontó kedvből. Nappalra valami magas fa tetőjén húzta meg magát, a fák sejkinek sem jutott észbe átlatni, azért tudott anyyi ideig benn lapangani a várbán eszterveletlenül.

CHOLNOKI VIKTOR,

CSARNOK

Pontius Pilátus.

— Történeti beszély. —

Irtja: egyházásbúki Dorvas Kálmán.

(Folytatás).

Tiberius tabori sátora a hermanyai erdő déli szelén a Fichtel hegység egyik nyugali nyugvójára álljában állt, ezen fölül egész fele, ault mintegy ezer ölmire kezdődött a csanak területre; az valóban iszonyatos képet nyújtott, kivált a germanok szőre, mert azok seregének virága díszes felkint ott leporra, megölte; s a haladó germán hősök utolsó nyárgása összevgyűlt a selebeken feltengő parapák sárgas színvesztésével, iszonyu volt azt látni és hallani... végre elhalt s elhalgatott minden, halottai esend körül a csataterre s a földön patakoz vert is a lángolon egöt napagsarak lassunként felnyalkát, vagyis felszartották.

A fuszagban levő germán ifjak a Fichtel hegység egy Zeak-uta alján rövid, de széles völgyben voltak hellebberre, amely völgyet két oldalt, s a hátterben magas es meredek koszlikák vettek körül, s az csupánacs a bejartnalt volt lapályos, vagyis a völgy felelőre egyenlő, talaju.

Ejlekorok a lenkek orjáiban, midőn az eget borító s esilágok láthatatlanná tette sötét fekete fölöb lebegött a fent leírte völgy fölött, amelybe a germán ifjak hellebberre lóttak, és közöleg egy alak kelt fel, s a germán ifjakok sora jarrán, felkeltette őket ezen szavakkal: „Itt az én lazasdra, elbredtek es sorakoztak!”

A felkeltett ifjak nyomban talpra álltak s a völgy közepén, egy kissé tágsab térségen gyülekeztek.

A köztök volt örök ezen gyülekezést észre-vevén, mintegy harmincun a germán ifjakok körül fogtak s a szövetséges szolliottai fel, erre Pontus, aki a germán ifjakat felkeltte, s a lazasdra buzdíta, a mellette álló őr kezbeil a darudt kicsikartta, s azzal az őrt melbe szúrta, mint társai látván, hasonló tettet követtek el a többi őrien, s a harmine ő közül csupánacs az maradt életben, akinek a sötétség leple alatt sikerült a völgyből kimenekülni.

Az önkök megförténte után az újra sorakozott germán ifjakhoz Pontus következő beszédet tartott: „Bajtársak! mi önkent sóztünk az ellenség taborába, s önkent hagytk magunkat elfogni, hogy hozzátok ferhessünk. Bajtársak, a germán néptörzsek venei, s a főnököt azt határozatk, hogy egy bizottságot választanék es küldének ide az ellenség fővezéréhez, hogy az az összes germán néptörzsek meghódítását bejelentse. Bajtársak! nagyobb gyártat soh sem érhetne a germán néptörzseket, mint amit rajtuk ezen karházas meghódítás útne, mi tehát azért sóztünk hozzátok, hogy azon perében, amidőn a germán bizottság a meghódítás bejelentése vegett ide érkező fog, a legnagyobb dühvel es elszánttsággal felálljunk, hogy ez által azon gyalazatos es alkot tervet esirájna megnehisítsük, úgy hiszenn, hogy mire a hajnal pirkadt, a bizottság is megérkezék.”

„Helyes, elfogadjuk” — utalgatók tarták — „s Pontus teged választunk vezérünknek!”

Az egy elmúlt, s mire a nap lángsugarait a romai tábor fölött szét arazta, a germán bizottság csakugyan megérkezett, s nyomban kihallgatást kért Tiberiustól, aki csakugyan kegyes volt azzal fogadni őket.

Érdekes volt látni azon bizottságot eredeti öltözetükben, fejükre visák borítu, amely hátul kapukján állt, aruk azoknál egészen szabad volt; testüket a combjuk középeir érő kabát fölé, amely fölre kissé a derekuk alul erő pancsol-ig volt szorítva, e fölé pedig egy pallast alakú köpönyvet panyókban átvette; az által testet es lábzsarkat szük nadrág födte, lábukon csatos cipő volt, végre derekukról egy széles pengéjű egyenes kard eszögült alá, s oly hosszú volt, hogy majdnem a földet érte.

„Kégyelmes es hős hadvezér” — kezdé a bizottság legidősb tagja egy 90 éves agy — had-erőnket teljesen összetörted, seregünk virága, díszes leporra, megölte a csataterden egyeznik, nem akarrunk mi tovább ellentállni győzhetetlen erjei legidősb s dacolni határtalan nagy hatalmaddal, ezért alázatosan kérünk, fordítsd el róluink fegyveredest, s légy kegyes az összes germán néptörzsek hodolatát elfogadni!”

(Folytatása következik).

5802 1903. tkvzs.

Árverési hirdetményi kivonat.

Az alsó-lendvai kir. járásbírószám mint telek-nyövi hatóság közhírre teszi, hogy a Bellatiné-vidéki takarékpénztár végrehajtának, Manucez Mária özv. Horváth Istvánné végrehajtást szendve elleni 3000 kor. tökéköveles es jar. iránti végrehajtási ügyében az alsó-lendvai kir. járásbíró- szám területén lévő: a mellénczi 370. sz. tkjében A. I. 344. b. hrsz. alatt felvett fele részben a végre- hajtást szendve Manucez Mária özv. Horváth Istvánné, fele részben pedig Kovács István mellénczi lakos tulajdonat képező az adózhonyvitvány alapján 106 koronára becsült egész ingatlanra a végreh. törvény 156. §-a a. 106 kor. kiküldési árban, továbbá a mellénczi 44. sz. tkjében felvett A. I. 3. sorsz. 418. b.2. hrsz. a. fele részben a nevezett végrehajtást szendve fele részben pedig Forján Iván mellénczi lakos tulajdonat képező az adózhonyvitvány alapján 233 koronára becsült egész ingatlanra végreh. törv. 156. §-a a. 233 kor. kiküldési árban,

továbbá a mellénczi 45. sz. tkjében felvett A. I. 3. sorsz. es 153. hrsz. es 6. sorsz. 226. b. hrsz. részletekbeli álló fele részben a nevezett végrehajtást szendve, fele részben pedig Özöczey Iván mellénczi lakos tulajdonat képező az adózhonyvitvány a. 161 koronára becsült egész ingatlan jusszájestrre a végreh. törv. 156. §-a a. 161 kor. kiküldési árban,

továbbá a mellénczi 115. sz. tkjében A. I. 1. sorsz. 344. a. hrsz. a. felvett fele részben es egyenő arányban Brúncez Marton, Brúncez Már (Kovács Istvánné) Brúncez Anna kisk., Brúncez Orsa kisk., Brúncez Mark kisk. es Brúncez Ilona kisk. mellénczi lakosok, fele részben pedig a nevezett végrehajtást szendve tulajdonat képező az adózhonyvitvány a. 106 kor. becsült egész ingatlanra a végreh. törv. 156. §-a a. 106 kor. kiküldési árban, megis a C. 29. a. szolgalmi jog érintetlen hagyásával,

továbbá a mellénczi 211. sz. tkjében felvett A. I. 1. sorsz. 418. b.2. hrsz. fele részben es egyenő arányban Forján Iván es neje Skafár Maria mellénczi lakosok, fele részben pedig a nevezett végrehajtást szendve tulajdonat képező az adózhonyvitvány 233 kor. becsült egész ingatlanra a végreh. törv. 156. §-a a. 233 kor. kiküldési árban.

Végül a mellénczi 125. sz. tkjében A. I. 1. sorsz. 153. b. hrsz. fele részben es egyenő arányban Özöczey Iván es neje Dujh Bára mellénczi lakosok, fele részben pedig a végrehajtást szendve tulajdonat képező az adózhonyvitvány alapján 23 kor. becsült egész ingatlanra a végreh. törv. 156. §-a alapján 23 kor. kiküldési árban; es

az ugyanazon sz. tkjében A. I. 2. sorsz. 226. b. hrsz. fele részben es egyenő arányban ugyanez Özöczey Iván es neje Dujh Bára, fele részben pedig a nevezett végrehajtást szendve tulajdonat képező az adózhonyvitvány alapján 138 kor. becsült egész ingatlanra a végreh. törv. 156. §-a a. 138 kor. megállapított kiküldési árban elrendelték es hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az

1903. évi november hó 23-ik napján

d. e. 10 órakor Melléncz községében a községbíró hazánál megtartandó nyilvános árverésen a meg- állapított kiküldési áron alól is eladhatni fognak.

Árverezni szándékozik az ingatlan beszárnak 10%-b/2 keszpenzben, vagy az 1881. LX. t. cz. 42. §-ában jelzett arólyammal számított es az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 3. §-ában kijelölt övedékes értékpapírralban a kiúddott kez- bez letenni, avagy az 1881. LX. t. cz. 170. §-a értelmében a banatpenznek a bíróságnál előleges előhelyezésről kialakított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Alsó-Lendvái, 1903. augusztus 10.

A kir. Járásbírószám mint tkvi hatóság.

Csiszár, kir. albiró.

A Pesti Napló karácsonyi ajándéka.

VÖRÖSMARTY-ALBUM

A Pesti Napló, amely eddigese az Ember tragédiáját, Arany János balladáit, Zichy Mihály illusztrációival, Katona József Bank banját, a Himfy-Albumot, a Kötők-Albumot, tavaly a remek kivitelű Zichy-Albumot, stb. adta olvasóinak a könyvnyomtatás általános feltételeit keltó kálitásban, az ideni eddigi kiadványait felülmúló fenynyel es pompával aranyozott kemény kötésben

VÖRÖSMARTY-ALBUMOT

fogja olvasóinak karácsonyi ajándékul adni.

A Vörösmarty-Album a Zichy-Albummal is díszesebb kiállításban fogja kvart alakban fog megjelenni. Magában magyarája a költő életrajzát, Csongor es Tündét, Vörösmartyinak es kedves dramai költeményét a Szózatot, a Vén egyeztet, Szép Ilonkát es Vörösmartyinak legkiválóbb költői alkotásait, kiváló művészek eredeti festményeivel es rajzaival, 20 műmél- kéletben es számos szövegbe nyomott kép- pel es illusztrációval. A Vörösmarty-Album műmélkélettel a legelősb magyar festőmű- vések késziték. Mindegyikük élen ott van Székely Bertalan, a legnagyobb magyar törté- neti festő, aki a Toldi című költeményt illusztrálta, Kortárs es arajta Madarász Vik- tor, a Salomon című költeményhez készit festményt. A két nagy történelmi festőhez a következő esőrendű magyar művészek sorakoznak: Bihari Sándor, Fenyves Adolf, Ferenczy Károly, Komondor János, Komoróczy György, Kremer (Tardos) J., Magyar Mannheimer Gusztáv, Nagy Sándor, Radonc Hirsh Nelli. Ezenkívül számos kisebb illusztráció díszíti majd a Vörösmarty-Albumot, amelyek egész sor kiváló magyar festő művészetét fogják a Vörösmarty-Album keretében bemutatni. A valóban remek kivitelű műlaponak egy része gyönyörű színnyomású lesz, amely eddig eddig alig jelent meg magyar díszműben. A

Vörösmarty-Albumot megszerezhetik mind- azok, akik a Pesti Naplóra

1. egyszerre egy egész évre előfizetnek, 2. akik félrebe fizetnek elő es kötele- zettséget vállalnak, hogy egy további feleven ált előfizetőink lesznek,

3. akik egy negyedre fizetnek elő es további háromnegyed éven ált való előfizetés köteleztséget vállalnak, azok a második év- nyegedező szöve előfizetés beszolgáltatása után kapják meg a Vörösmarty-Albumot, 4. akik havonta fizetnek elő es egy egész évi előfizetésre köteleztséget vállalnak, azok a hatodik há előfizetés beküldése után fogják megkapni a Vörösmarty-Albumot.

Azon új előfizetőink, akik a Zichy Mi- hály albumot, az 1903. évre szóló előfizetés alapján, mint előlepetként ajándékot bírnak, azok a Vörösmarty Mihály albumot csak úgy kapják meg, ha egy további egész évre elő- fizetnek, illetve ha jelen egy pontban fel- sorolt előfizetési feltételek egyikének eleget tesznek.

A Pesti Napló előfizetési ára: Egész évre 28 kor., felevere 14 kor., negyedévre 7 kor., egy hóra 2 kor. 40 fill. — Előfizetni minden hó 1-vel es 15-vel lehet.

A „Pesti Napló” kiadóhivatala.

CSARNOK

Pontius Pilátus.

— Történeti beszély. —

Írta: egyházaskövér Dorvas Kálmán.

(Folytatás).

Tiberius tabori astra a hermanyai erdői deil szelein a Fichtel hegység egyik nyugati nyújtványai aljában állt, ezen fölül egész fele, ault mintegy ezer ölnyire kezdődött a csataker terület; az valóban iszonyatos képet nyújtott, kivált a germánok közre, mert ezek seregének virága díszes felkült ott leporpva, megolvé; s a hadalkó germán hősök által nyögés össevegéit a sebekben fetengő piripák sárgulás nyertésével, iszonyu vult azt látni es hallani. — végre elhalt s elhalgatott minden, halottai esend berrút a csatasterre s a földön patakzó vert is a lángolon egót napisgarak lassanként felnyalták, vagyis felszartották.

A füstgázon levő germán ifjak a Fichtel hegység egy Zeak-tóra alakú rovid, de szeles völgyében voltak hellebberre, amely völgyet két oldalt, s a hátterben magas es meredek kőszikák vettek körül, s az csupán csak a bejárattal vult lapályos, vagyis a völgy fekvése egyenlő, talaju.

Ejelkor a lelkek orjáiban, midőn az eget borító s esilágok láthatatlanná tette sötét fekete felbő legobott a feut leveit fölött, amelybe a germán ifjak hellebberre lottak, esek közüli egyik alak kelt fel, s a germán ifjak sorra jarrán, felkeltgette őket ezen szavakkal: „Itt az idő a lazadásra, eljretek es sorakozzátok!”

A felkeltett ifjak nyomban talpra álltak s a völgy közepén, egy kissé tágsb térségen gyülekeztek.

A köztük levő örök ezen gyülekezés észrevéven, mintegy harmincz a germán ifjakat körül fogták s a szorosán szőlöttökkel fed, erre Pontus, ak a germán ifjakat felkeltte, s a lazadásra buzdíta, a mellette álló két kezbei a daradt kicsikarta, s azzal az ört melbe szurta, mint tarsai látván, hasonló tettet követett el a többi ör ellen, s a harmine ör közül csupán csak a maradt életben, akinek a sötétség leple alatt sikerült a völgyből kimenekülni.

Amek megtréfonte után az ujro sorakozott germán ifjakhoz Pontus követéző beszédet tartott: „Bajtársak! mi önkent szőlünk az ellenség táborába, s önkent hagytuk magunkat elfogni, hogy hozzátok feressünk. Bajtársak, a germán néptörzsek venei, s a főnököt azt határozatuk, hogy egy bizottságot választunk es küldenek ide az ellenség fővezéréhez, hogy az az összes germán néptörzsek meghódolását bejelentse. Bajtársak! nagyobb gyártsat soha sem érhetne a germán néptörzsek, mint amit rajtuk ezen karháztos meghódolása ütne, mi tehát azért szőlünk hozzátok, hogy azon percben, amidőn a germán bizottság a meghódolási bejelentése vottit ide érkezi fog, a legnagyobb duhéval es elszántással felaladjunk, hogy ez által azon gyalazatos es atkos tervet esirajban megthúsítsuk, úgy hiszzen, hogy mire a hajnal pontok, a bizottság is megérkezik. —”

„Helyes, elfogadjuk” — utólagok tarsak — „s Pontus teged választunk vezérünké!”

Az egy elmúlt, s mire a nap lángsugarait a romai tábor fölött szét áraszta, a germán bizottság csakugyan megkezdett, s nyomban kihallgatást kért Tiberiustól, aki csakugyan kegyes volt azzal fogadni őket.

Érdekes volt látni azon bizottságot eredeti öltözékben, fejükre sikkelt borítva, amely hatul kárpajukon állt örök, arcuk azonban egészen szabad volt; testüket a combjuk középeig ör kabát fedte, amely fölre kissé a derekon alul ör páncél-ig volt szorítva, e föté pedig egy pallast alakú köpeny vult panyokon átvetve; az alsó testet es lábzsarkat szük nadrág fűdte, lábukaon esatos cipő vult, végre derekukról egy széles pengéjű egyes kard eszolgált áll, s oly hosszú vult, hogy majdnem a földet érte.

„Kegyetlen es hős hadvezér” — kezdé a bizottság legidősb tagja egy 90 éves ag — had-erőket teljesen összetörted, seregünk virága, díszes leporpva, megolvé a csatasteren egyesyék, nem akarrunk mi tovább ellentállni gyohyetetlen erjei legidősb s dacolni határtalan nagy hatalmadnál, azért alázatosan kerünk, fordít-d ör ölönök fegyvered, s légy kegyes az összes germán néptörzsek hódolását elfogadni!”

(Folytatása Következik).

5802 1903. tkvzs.

Árverési hirdményi kivonat.

Az also-lendvai kir. járásbíróság mint telekényvi hatóság közhírre teszi, hogy a Bolintinezei vidéki takarékpénztár végrehajtának, Maucseuz Mátia özv. Horváth Istvánról végrehajtást szendve elleni 3000 kor. tőkőkövetése es jár. iránti végrehajtás ügyében az also-lendvai kir. járásbíróság területén levő: a mellénczi 370. sz. tkjében A. I. 344 b. hrsz. alatt felvett lele részben a végrehajtást szendvezt Maucseuz Mátia özv. Horváth Istvánról, fele részben pedig Kovács István mellénczi lakos tulajdonát képező az adóhízonnyván alapján 106 koronára becsült egész ingatlanra a végreh. törvény 156. §-a a. 106 kor. kikáltási árban, továbbá a mellénczi 44. sz. tkjében felvett A. I. 5. soroz. 418 b. I. hrsz. a fele részben a nevezett végrehajtást szendveze fele részben pedig Forján Ivan mellénczi lakos tulajdonát képező az adóhízonnyván alapján 233 koronára becsült egész ingatlanra végreh. törv. 156. §-a a. 233 kor. kikáltási árban.

továbbá a mellénczi 45. sz. tkjében felvett A. I. 3. soroz. 153. hrsz. es 9. soroz. 226 b. hrsz. részletekbeli álló fele részben a nevezett végrehajtást szendveze, fele részben pedig Özeucz Ivan mellénczi lakos tulajdonát képező az adóhízonnyván a. 161 koronára becsült egész ingatlan jogszágerre a végreh. törv. 156. §-a a. 161 kor. kikáltási árban,

továbbá a mellénczi 115. sz. tkjében A. I. 1. soroz. 344 a. hrsz. a. felvett lele részben es egyenő arányban Brúncz Marton, Brúncz Márk (Kovács Istvánról) Brúncz Anna kisk., Brúncz Orsa kisk., Brúncz Márk kisk. es Brúncz Ilona kisk. mellénczi lakosok, fele részben pedig a nevezett végrehajtást szendveze tulajdonát képező az adóhízonnyván a. 106 kor. becsült egész ingatlanra a végreh. törv. 156. §-a a. 106 kor. kikáltási árban, megis a G. 29. a. szolgalmi jog érintetlen hagyásával,

továbbá a mellénczi 211. sz. tkjében felvett A. I. 1. soroz. 418 b/2. hrsz. fele részben es egyenő arányban Forján Ivan es neje Skafár Mária mellénczi lakosok, fele részben pedig a nevezett végrehajtást szendveze tulajdonát képező az adóhízonnyván 233 kor. becsült egész ingatlanra a végreh. törv. 156. §-a a. 233 kor. kikáltási árban.

Végül a mellénczi 125. sz. tkjében A. I. 1. soroz. 153 b. hrsz. fele részben es egyenő arányban Özeucz Ivan es neje Dúgh Bára mellénczi lakosok, fele részben pedig a végrehajtást szendveze tulajdonát képező az adóhízonnyván alapján 23 kor. becsült egész ingatlanra a végreh. törv. 156. §-a alapján 23 kor. kikáltási árban; es

az ugyanazon sz. tkjében A. I. 2. soroz. 226 b. hrsz. fele részben es egyenő arányban ugyanezek Özeucz Ivan es neje Dúgh Bára, fele részben pedig a nevezett végrehajtást szendveze tulajdonát képező az adóhízonnyván alapján 138 kor. becsült egész ingatlanra a végreh. törv. 156. §-a a. 138 kor. megállapított kikáltási árban elrendelték es hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az

1903. évi november hó 23-ik napján

d. e. 10 orakor Melléncz községében a községbíró huzánál megállando nyilvános árverésen a megállapított kikáltási árban aol is eladattai fognak.

Árverzúti szandékok tartoznak az ingatlan becsárának 10%-át késszempén, vagy az 1881. LX. t.cz. 42. §-ában jelzett aróformálmal számított es az 1881. évi november hó 1-én 3633. s. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékok es örökhatványban a kikáltást kezdhe letenni, avagy az 1881. LX. t.cz. 170. §-a értelmében a banatpenznek a bíróságnál előleges előfizelésről kialakított szabalyzerű elismervent éhszolgáltatni.

Also-Lendván. 1903. augusztus 10.

A kir. Járásbíróság mint tkvi hatóság.

Csiszár, kir. alpbíró.

A Pesti Napló karácsonyi ajándéka.

VÖRÖSMARTY-ALBUM

A Pesti Napló, amely eddig az Ember tragédiáját, Arny János balladáját, Zichy Mihály illusztrációival, Katona József Bank hányját, a Himfy-Albumot, a Költők-Albumát, tavaly a remek kiviteli Zichy-Albumot, stb. adta olvasóknak a könyvnyomó általános feltémet keltő kálitásban, az ideni eddigi kiadványait felülmúló fenyevel es pompával aranyozvon kemény kötésben

VÖRÖSMARTY-ALBUMOT

fogja olvasóinknak karácsonyi ajándékul adni.

A Vörösmarty-Album a Zichy-Albumnál is díszesebb kiállításban nagy karácsonk alakban fog megjelenni. Magában foglalja a költő életírását, Csongor es Tandár Vörösmartynak es kedves drámai költeményét a Szozatot, a Vén egyenit, Szeep Isonkát es Vörösmartynak legkiválóbb költői alkotásait, kiváló művészek eredeti festményeivel es rajzaival. 20 műnemekeltesben es számos szövegbe nyomott képkel es illusztrációval. A Vörösmarty-Album műnemekelletei a legkezesbb magyar festőművészek készittek. Mindannyjuk den ott van Székely Istvanban, a legnagobb magyar történeti festő, aki a Toldi című költeményit illusztrálta, Kortárs es arántja Madarász Viktor, a Salomon című költeményhez készit festményt. A két nagy historiai festőhöz a következő előrendő magyar művészek sorakoznak: Bihari Sándor, Fenyves Adolf, Fereny Károly, Kémendy Jenő, Komlósi György, Kremer (Tardos) V., Magyar Mannheimer Gusztáv, Nagy Sándor, Radonc Hirsh-Nelli. Ezenkivül számos kisebb illusztráció díszíti majd a Vörösmarty-Albumot, amelyek egész sor kiváló magyar festő művészetét fogják a Vörösmarty-Album keretében bemutatni. A valóban remek kiviteli műlapoknak egy része gyönyörű színmnyású lesz, amilyen eddig alig jelent meg magyar dísznyban. A

Vörösmarty-Albumot megszereshetik mindazok, akik a Pesti Naplora
1. egyszerre egy egész évre előfizetnek,
2. akik havonta fizetnek elő es kötelezettséget vállallnak, hogy egy további feleven at előfizetőink lesznek,

3. akik egy negyedévre fizetnek elő es további háromnegyed éven at való előfizetésre kötelezettséget vállallnak, azok a második évfolyandra szóló előfizetés beszolgáltatása után kapják meg a Vörösmarty-Albumot,
4. akik havonta fizetnek elő es egész évi előfizetésre kötelezettséget vállallnak, azok a hatodik hávfolyán beküldése után fogják megkapni a Vörösmarty-Albumot.

Azon új előfizetőink, akik a Zichy Mihály albumot, az 1903. évre szóló előfizetés alapján, mint előlevezett ajándékot bíriak, azok a Vörösmarty Mihály albumot csak úgy kapják meg, ha egy további egész évre előfizetnek, illetve ha jelen egy pontban felsorolt előfizetési feltételek egyikének eleget tesznek.

A Pesti Napló előfizetési ára: Egész évre 28 kor., feleuvre 14 kor., negyedévre 7 kor., egy hóra 2 kor. 40 fill. — Előfizetői minden hó 1-ától es 15-ától lehet.

A „Pesti Napló” kiadóhivatala.

